

minutiøst frem, at man skal kunne sige, at man har gennemgaaet hvert eneste Tal. Ligeledes fastslaaes det, at Revisorerne kan undlade at paatale saadanne Fejl, som er af mindre Omfang, og hvis Berigtigelse skønnes at ville volde uforholdsmæssig Bekostning eller Besvær. Det er naturligvis ikke Meningen, at Revisionen skal beskæftige sig med Petitesser og med Indberetninger om Petitesser, der i Virkeligheden ikke har nogen praktisk økonomisk Betydning. Nej, det, Revisionen skal, er at være en virkelig overlegen Kontrol med de økonomiske Forhold, der ligger under den.

Hovedrevisorerne bliver altsaa de egentlige Grundpiller i Revisionssystemet, men det er Tanken at skabe en Forbindelse mellem Hovedrevisorerens Arbejde og Statsrevisionen, idet Statsrevisionen har ønsket, at den i Virkeligheden kunde lade sit Arbejde hvile paa det Arbejde, der udføres i Statens Revisionsinstitutter. Det gives der Udtryk for paa forskellig Maade i Lovforslaget, som det her foreligger, men navnlig gives der Udtryk for det i § 25, hvor der fastslaaes, at Statsrevisorerne i Forening med Hovedrevisorerne og Finanshovedbogholderen danner et Statsregnskabsraad. Dette Raad skal til Formand have Statsrevisoralets Formand, hvorved det fastslaaes, at det er Statsrevisionen, som er den egentligt ledende i dette Raad. Der er ikke i Lovforslaget givet nærmere Forskrifter for det Samarbejde, der paa den Maade skal foregaa mellem Statsrevisionen og Hovedrevisorerne, idet jeg ikke har ment, at man kunde give detaillerede Regler derfor. Men der er for mig ikke nogen Tvivl om, at et Samarbejde som det, der her forudsættes, vil blive af Betydning for begge Parter, kan jeg sige, baade for Statsrevisionen og for Hovedrevisorerne, som har Ansvaret for Revisionen rundt om i Statens Administration.

Der blev i Landstinget udtalt en vis Frygt for, at dette Statsregnskabsraad skulde blive en bekostelig Institution. Jeg siger her, som jeg sagde i Landstinget, at jeg tror ikke, at dette Raad vil komme til at koste Penge. Der er ikke stillet Forslag om, og det er ikke Hensigten, at det skal være lønnede Hverv, der her oprettes, idet der kun er Tale om, at Folk, der i Forvejen har et Statshverv, skal træde sammen og drøfte de Forhold, der vedrører deres Arbejde. Det er ikke noget nyt Arbejde, der paalægges dem, det er kun et Samarbejde, der forudsættes at skulle ske gennem dette Statsregnskabsraad, saa der er efter min

Mening ingen særlig Grund til — og der er heller ikke noget Forslag derom, — at betragte det som et Hverv, der skal lønnes paa særlig Maade. Baade Statsrevisorerne og Hovedrevisorerne har jo deres Lønning paa anden Maade.

Med Hensyn til Bestemmelserne om Kassebetjentene, der findes i Afsnit IV, skal jeg blot sige, at Lovforslaget her gaar ud paa at optage det, som det anses for nødvendigt at lovfæste, af de Bestemmelser, der nu findes i Kasseforordningen af 1840. Det er en meget indviklet og meget detailleret Forordning, og det anses ikke for nødvendigt at lovfæste synderligt store Dele deraf. Hvad det menes nødvendigt at lovfæste, er optaget i dette Lovforslag, og dertil er det Hensigten i en Instruks at fastsætte nærmere Detailler vedrørende Kassebetjentenes Forretningssgang i deres Virksomhed. Hvis dette Lovforslag vedtages, skulde den nævnte Kasseforordning for saa vidt kunne falde bort, og det er ogsaa tilsigtet, men det er dog nødvendigt foreløbig at opretholde den for kommunale Kassebetjente, som den ogsaa paa visse Omraader har haft Gyldighed for. Det er imidlertid forudsat i Lovforslaget, at der senere skal skabes Mulighed for, at de kommunale Kassebetjente eventuelt kan komme ind under de Regler, der gælder for Statens Kassebetjente, saaledes at Forordningen af 1840 helt kan falde bort, og saaledes at de Bestemmelser, der gælder for Kassebetjente, findes samlede i denne Lov og i den Instruks, der vil blive udstedt paa Grundlag af denne Lov.

Det foreslaas, at Lovens Ikrafttræden fastsættes ved kgl. Anordning, idet det ikke er muligt i Øjeblikket at sige, hvornaar man kan faa foretaget de nødvendige Forarbejder til Ordningens Ikrafttræden, men det foreslaas tillige, at Hovedrevisorerne skal kunne udnævnes, saa snart Loven har faaet kgl. Stadfæstelse, idet disse Hovedrevisorer skal træde sammen med Statsrevisorerne i det Statsregnskabsraad, jeg omtalte for et Øjeblik siden, og dette Raad skal bl. a. være med til at udarbejde de Instruksler, der skal være færdige, før Revisionsordningen kan træde i Kraft.

I § 41 fastsættes Antallet af Hovedrevisorer til 4, indtil Normering har fundet Sted paa sædvanlig Maade. Jeg vil antage, at disse 4 Hovedrevisorer i Virkeligheden vil være i Stand til at magte det Arbejde, der bliver lagt paa dem, og en Ansættelse af fire Hovedrevisorer er ikke nogen Udvidelse af det overordnede Revisionspersonale, som